

Obalenie Evo Moralesa i pierwsza wojna o lit

19 marca 2021

Świat był przyzwyczajony do prowadzonych od końca XIX wieku wojen naftowych. Teraz zaczynają się wojny o lit, pierwiastek niezbędny do produkcji telefonów komórkowych, ale przede wszystkim dla produkcji samochodów elektrycznych. Dokumenty Ministerstwa Spraw Zagranicznych uzyskane przez brytyjskiego historyka i dziennikarza ukazują, iż Wielka Brytania zaaranżowała obalenie prezydenta Boliwii Evo Moralesa w celu kradzieży rezerw litu tego kraju.

Przypomnijcie sobie obalenie prezydenta Boliwii Evo Moralesa pod koniec 2019 roku. W tamtym czasie prasa głównego nurtu twierdziła, że zmienił on swój kraj w dyktaturę i został właśnie usunięty przez swój naród. Organizacja Państw Amerykańskich (OAS) wydała raport potwierdzający sfałszowanie wyborów i przywrócenie demokracji.

Jednak prezydent Morales, który obawiał się, że skończy jak chilijski prezydent Salvador Allende uciekł do Meksyku, gdzie następnie potępił zamach stanu zorganizowany w celu przejęcia rezerw litu w kraju. Niestety nie udało mu się zidentyfikować zleceniodawców tego zamachu stanu, przez co na Zachodzie spotkał się tylko z sarkazmem. Jedynie my ujawniliśmy, że operacja była prowadzona przez społeczność chorwackich katolików – ustaszy, obecnych w tym kraju w mieście Santa Cruz od zakończenia drugiej wojny światowej, będąca częścią sieci armii tyłowych w NATO [1].

Rok później partia prezydenta Moralesa wygrała nowe wybory znaczną większością głosów [2]. Nie było nikogo, kto przeciwstawił by się jego powrotowi, zatem udało mu się triumfalnie wrócić do swojego kraju [3]. Jego tak zwana dyktatura nigdy nie istniała, podczas gdy dyktatura Jeanine

Áñez została właśnie obalona przy urnach wyborczych.

Historyk Mark Curtis i dziennikarz Matt Kennard mieli dostęp do odtajnionych dokumentów Ministerstwa Spraw Zagranicznych, które badali. Opublikowali swoje ustalenia na stronie internetowej Declassified UK, utrzymywanej na serwerach w Republice Południowej Afryki od czasu wojskowej cenzury, która nastąpiła w Wielkiej Brytanii [4]. W swojej pracy Mark Curtis pokazał, że dekolonizacja niemal w ogóle nie zmieniła polityki zagranicznej Wielkiej Brytanii. Zacytowaliśmy jego pracę w kilkudziesięciu artykułach w Voltaire Network.

Wygląda na to, że obalenie prezydenta Moralesa było zleceniem Ministerstwa Spraw Zagranicznych i części CIA, które wymknęły się administracji Trumpa. Jej celem była kradzież litu znajdującego się w tym kraju, którego Wielka Brytania pożąda w kontekście transformacji energetycznej.

Administracja Obamy już w 2009 r. podjęła próbę zamachu stanu, który został stłumiony przez prezydenta Moralesa i doprowadził do wydalenia kilku amerykańskich dyplomatów i urzędników. Natomiast administracja Trumpa najwyraźniej dawała neokonserwatystom wolną rękę w Ameryce łacińskiej, ale systematycznie torpedowała realizację ich planów.

Lit jest składnikiem baterii. Występuje głównie w solankach położonych na dużych wysokościach na pustyniach solnych w górach Chile, Argentyny, a zwłaszcza Boliwii („trójkąt litowy”), a nawet w Tybecie – w „salarach”. Ale także w postaci stałej w niektórych minerałach wydobywanych z kopalń, szczególnie w Australii. Jest on niezbędny do przejścia z samochodów spalinowych na pojazdy elektryczne. Stał się zatem ważniejszy niż ropa w kontekście porozumień paryskich, które mają przeciwdziałać globalnemu ociepleniu. W lutym 2019 roku prezydent Evo Morales zezwolił chińskiej firmie TBEA Group na eksploatację głównych zasobów litu w swoim kraju. W związku z tym Wielka Brytania opracowała plan, aby go ukraść.

Evo Morales, Indianin Aymara, został prezydentem Boliwii w 2006 roku. Reprezentował producentów koki; lokalna roślina niezbędna do życia na dużych wysokościach, ale także silny narkotyk zakazany na całym świecie przez amerykańskie ligi cnót. Jego wybór i rządy oznaczały powrót do władzy Indian, którzy zostali wykluczeni po hiszpańskiej kolonizacji.

– Już w latach 2017–2018 Wielka Brytania wysłała ekspertów do boliwijskiej firmy narodowej Yacimientos de Litio Bolivianos (YLB), aby ocenili warunki do wydobycia boliwijskiego litu.

– W latach 2019-2020 Londyn sfinansował badanie mające na celu „optymalizację poszukiwań i produkcji litu w Boliwii przy użyciu technologii brytyjskiej”.

– W kwietniu 2019 roku ambasada Wielkiej Brytanii w Buenos Aires zorganizowała seminarium z przedstawicielami firm górniczych i rządów z Argentyny, Chile i Boliwii, aby przedstawić korzyści płynące z korzystania z London Metal Exchange. Administrację Moralesa reprezentował jeden z ministrów.

– Natychmiast po przewrocie ustalono, że Międzyamerykański Bank Rozwoju (IADB) sfinansuje brytyjskie projekty.

– Ministerstwo Spraw Zagranicznych zleciło – na długo przed zamachem – firmie Satellite Applications Catapult z Oksfordu sporządzenie mapy rezerw litu. Bank IADB zapłacił za nią dopiero po obaleniu prezydenta Moralesa.

– Kilka miesięcy później ambasada Wielkiej Brytanii zorganizowała w mieście La Paz seminarium dla 300 głównych graczy z sektora litu za pomocą Watchman UK. Ta firma specjalizuje się w tym, jak angażować lokalne społeczności w projekty, które naruszają ich własne interesy. Jednym zdaniem, aby nie dopuścić do buntu wśród tych społeczności.

Przed zamachem i zaraz po nim, ambasada brytyjska w Boliwii pozostawiła stolicę La Paz i skupiła się na regionie Santa

Cruz, gdzie władzę legalnie przejęli chorwaccy ustasze. Tam z wielokrotnością wydarzenia kulturalne i handlowe. Aby zneutralizować boliwijskie banki, ambasada brytyjska w La Paz zorganizowała seminarium na temat bezpieczeństwa komputerowego osiem miesięcy przed zamachem stanu. Dyplomaci przedstawili DarkTrace (firmę utworzoną przez brytyjskie wewnętrzne służby bezpieczeństwa), wyjaśniając, że tylko banki, które współpracowały z firmą DarkTrace w sprawach swojego informatycznego bezpieczeństwa, będą mogły współpracować z londyńskim City.

Według Marka Curtisa i Matthew Kennarda, Stany Zjednoczone nie brały udziału w spisku jako takim, ale urzędnicy opuścili CIA, aby go przygotować. Na przykład DarkTrace zwerbował Marcusa Fowlera, będącego specjalistą w CIA ds. Operacji cybernetycznych, a zwłaszcza Alana Wade'a, byłego szefa wywiadu agencji. Większość personelu operacji stanowili Brytyjczycy, w tym szefowie Watchman UK, Christopher Goodwin-Hudson (były oficer wojskowy, a następnie dyrektor ochrony w Goldman-Sachs) i Gabriel Carter (członek ekskluzywnego, prywatnego klubu sił specjalnych w Knightsbridge, który wyróżnił się w Afganistanie).

Historyk i dziennikarz twierdzą również, że ambasada brytyjska dostarczyła Organizacji Państw Amerykańskich dane, które wykorzystwała do „udowodnienia”, że wybory zostały sfałszowane; raport, który został później obalony przez naukowców z Massachusetts Institute of Technology (MIT) [5], zanim został obalony przez samych Boliwijczyków podczas kolejnych wyborów.

Obecna sytuacja potwierdza słuszność pracy Marka Curtisa jako historyka. Na przykład w ciągu trzech lat od zamachu stanu w Boliwii (2019) pokazaliśmy rolę Londynu w wojnie w Jemenie (2020) [6] i wojnie w Górskim Karabachu (2020) [7]. Wielka Brytania prowadzi krótkie wojny i tajne operacje, jeśli jest to możliwe, a media w tych przypadkach nie reagują na jej działania. Kontroluje postrzeganie swojej obecności za pośrednictwem wielu agencji informacyjnych i mediów, które

potajemnie dotuje. Stwarza ciężkie warunki życia dla tych, którym je narzuca. Narzuca je, aby wykorzystać wybrany kraj na swoją korzyść. Co więcej, może utrzymać tę sytuację tak długo, jak to możliwe, mając pewność, iż jej ofiary nadal będą się do niej zwracać, będąc w stanie jedynie uspokoić konflikt, który Londyn sam stworzył.

Autorstwo: Thierry Meyssan

Tłumaczenie: MrEnigmatis

Źródło oryginalne: [Voltairenet.org](https://www.voltairenet.org)

Źródło polskie: MrEnigmatis.wordpress.com

Przypisy

[1] Thierry Meyssan, „Bolivia, laboratory of a new destabilization strategy”, tłum. Pete Kimberley, Voltaire Network, 26 November 2019, <https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.voltairenet.org/article208414.html>

[2] Général Dominique Delawarde, „Une gifle cinglante pour la «coalition occidentale»”, Réseau Voltaire, 21 octobre 2020, <https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.voltairenet.org/article211316.html>

[3] „Evo Morales’ triumphant return to Bolivia”, Voltaire Network, 22 November 2020, <https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.voltairenet.org/article211724.html>

[4] Matt Kennard, „Revealed: The UK supported the coup in Bolivia to gain access to its ‘white gold’”, Daily Maverick, March 8, 2021, <https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.dailymaverick.co.za/article/2021-03-08-revealed-the-uk-supported-the-coup-in-bolivia-to-gain-access-to-its-white-gold/>

[5] Jack R. Williams i John Curiel, „Analysis of the 2019

Bolivia Election, MIT, February 2020,
https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.voltairenet.org/IMG/pdf/Bolivia_report-short.pdf

[6] Thierry Meyssan, „First NATO-ME War Overturns Regional Order”, tłum. Roger Lagassé, Voltaire Network, 24 March 2020,
<https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.voltairenet.org/article209528.html>

[7] Thierry Meyssan, „Nagorno-Karabakh: victory of London and Ankara, defeat of Soros and the Armenians”, tłum. Roger Lagassé, Voltaire Network, 24 November 2020,
<https://web.archive.org/web/20210317085052/https://www.voltairenet.org/article211746.html>